

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **J. K.**, bytem, zastoupený zákonnou zástupkyní Máriou Kuvikovou, bytem jako žalobce, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.5.2012, č.j.:

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 3.5.2012 žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Valašské Klobouky ze dne 28.12.2011, č.j.: a uvedené rozhodnutí potvrdil.

V odůvodnění uvedeno, že napadeným rozhodnutím Městského úřadu byl žalobci odejmut příspěvek na péči od 1.1.2012 s odůvodněním, že došlo k novému posouzení nároku na příspěvek na péči, ze kterého vyplynulo, že oprávněnou osobu nelze podle ust. § 8 zák.č. 108/2006 Sb., o sociálních službách považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické

osoby, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti započítávaných pro osobu do 18 let věku posuzovaných podle § 9 o sociálních službách. Dle výsledku posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči posudkovým lékařem LPS OSSZ ve Zlíně bylo stanoveno, že oprávněná osoba potřebuje pomoc pouze při dvou úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Do tohoto rozhodnutí bylo podáno odvolání a zákonná zástupkyně odvolatele, jeho matka, uvedla, že odvolatel potřebuje každodenní péče, protože má ve zdravotní dokumentaci uvedené těžké zdravotní postižení. Jeho nemoc je navíc vrozená a nedá se vyléčit.

V rámci odvolacího řízení byl znovu přezkoumán a zhodnocen zdravotní stav odvolatele a o posouzení zdravotního stavu byla požádána v souladu se zákonem Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Bylo uvedeno, že od data zahájení řízení, tj. od 29.12.2011 do 31.12.2011 nešlo o osobu do 18-ti let věku, která se podle ust. § 8 zákona o sociálních službách, ve znění zákona č. 206/2009 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaný nepotřeboval každodenní pomoc nebo dohled při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Od 1.1.2012 nejde o osobu mladší 18-ti let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách, ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nevyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby a není neschopen zvládat alespoň 3 základní životní potřeby.

Po prostudování spisu OSSZ, posudku PK MPSV ČR z 19.5.2009 a 16.6.2009 (uznány tři nezládané posuzované úkony), zprávy praktického lékaře z 16.12.2011, nálezů z chirurgie Brno ze 4.7.2009 a nálezů z chirurgické kliniky Fakultní dětské nemocnice Brno z 15.3.2012 byl zdravotní stav posuzovaného zhodnocen tak, že se jedná o 15-ti letého chlapce s vrozenou vývojovou vadou tlustého střeva – Hirschprungovu chorobu – po operačním řešení naposledy před 5-ti lety, bez smyslového nebo duševního postižení, s fyziologickým interním nálezem i nálezem na nosném a pohybovém ústrojí bez paretického postižení, s přiměřeným stavem výživy, bez poruchy orientace a slovní písemné komunikace, který je mobilní bez opory a pomůcek. V popředí subjektivních obtíží i objektivního nálezů je obstipace, kterou řeší každodenní aplikací rektálních nálevů, dilatací svěračů a dodržováním racionální dietních opatření. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezuje částečně fyzické schopnosti a má vliv na péči o vlastní osobu a soběstačnost. V úkonech soběstačnosti je již vzhledem k biopsychosociální zralosti nezávislý. Výsledek posouzení je ve shodě s prvoinstančním posouzením a není v přímém rozporu ani se slovním hodnocením sociálního šetření městského úřadu. K námitkám uvedeným v odvolání posudková komise uvádí, že se jedná o subjektivní interpretaci potřeby pomoci při posuzovaných úkonech. Podle vyhlášky je třeba hodnotit, zda je třeba posuzovaný úkon provádět a zda by ho posuzovaná osoba při dokumentovaném zdravotním stavu zvládla, nikoli jen skutečnost, že ho samostatně neprovádí. Navíc posudková komise i prvoinstanční lékařka vstřícně uznali pomoc při výkonu fyziologické potřeby a pomoc při výběru dietních potravin, i přes dosažený věk a biopsychosociální zralost posuzovaného.

V době do 31.12.2011 posudková komise po prostudování podkladové dokumentace dospěla k závěru, že posuzovaný z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nevládne nebo zvládne s pomocí či dohledem 2 úkony péče o vlastní osobu a nula úkonů soběstačnosti.

Dle posouzení v posudkové komisi odvolatel nevládá tyto úkony:

- podávání, porcování stravy
- výkon fyziologické potřeby včetně hygieny

V době od 1.1.2012 v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu byl shledán podklad pro nezvládání dvou základních životních potřeb, a to stravování a výkon fyziologické potřeby.

Žalovaný konstatoval v rozhodnutí, že posuzovaný se nepovažuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby, jelikož od 29.12.2011 do 31.12.2011 nepotřeboval z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc nebo dohled při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Od 1.1.2012 není z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu závislý na pomoci jiné fyzické osoby, neboť není neschopen zvládat alespoň 3 základní životní potřeby, z tohoto důvodu nelze odvolání vyhovět.

Žalovaný pak v rozhodnutí uvedl, že rozhodoval na základě stejnopisu posudku, který mu posudková komise poskytla, provedl hodnocení tohoto důkazního prostředku z hlediska úplnosti a přesvědčivosti a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován komisí v řádném složení. Posudková komise provedla hodnocení úkonu péče o vlastní osobu a soběstačnosti a základních životních potřeb z hlediska doloženého zdravotního stavu i z výsledku provedeného sociálního šetření. Posudková komise sdělila, že pro posouzení zdravotního stavu měla dostatek podkladů, odvolací orgán nemá důvod mít o této skutečnosti pochybnost.

Ve včas podané žalobě zákonná zástupkyně žalobce uvedla, že s rozhodnutím nesouhlasí. Posudkový lékař učinil svůj závěr, aniž by podrobně zkoumal zdravotní stav žalobce. Na jednání nebyl tento přizván, takže posudkový lékař si nemohl učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení. Posudkový lékař nezhodnotil jeho zdravotní stav komplexně (chybějící anatomická struktura a hrubě narušena funkčnost tlustého střeva s dopadem na celé trávicí ústrojí a další tělesné funkce) se všemi důsledky a dopady pro jeho samostatnost a soběstačnost při každodenních činnostech, které jsou pro většinu populace zcela běžné a standardní. Posuzovaný trpí Hirsprungovou chorobou. Prošel již 2 operace, kdy mu bylo zkracováno tlusté střevo, které nyní měří jen 50 cm. Nedokáže standardním způsobem vykonat fyziologickou potřebu. Potřebuje pomoc jiné zaučené osoby. Je odkázán na dietní stravování a dodržování pravidelného denního režimu a ošetrovatelskou péči matky. Je také limitován při osobních a společenských aktivitách běžných pro osoby jeho věku. Od narození má v lékařské kartě záznam – těžce zdravotně postižen. Původně mu byl přiznán příspěvek na péči III. stupně, který mu byl snížen postupně na II. stupeň, poté na I. stupeň, až

v současné době mu byl nakonec zcela odejmut. Ke změně zdravotního stavu k lepšímu nedošlo, naopak ho pravděpodobně čeká další operace, kdy mu bude střevo odstraněno zcela, proto je zcela nepochopitelné, že je nyní považován za zdravého a nepotřebujícího speciální pomoc jiné osoby, a to i vzhledem k jeho věku.

Kromě úkonu péče o vlastní osobu a soběstačnosti, kdy bylo uznáno pouze to, že žalobce potřebuje pomoc při podávání, porcování stravy a výkonu fyziologické potřeby včetně hygieny, žalobce potřebuje pokud jde o úkony péče o vlastní osobu také pomoc dle písm. q), a to provedení si jednoduchého ošetření a dle písm. r) dodržování léčebného režimu a pokud jde o úkony soběstačnosti, potřebuje dle písm. d) obstarávání osobních záležitostí, dle písm. e) uspořádání času, plánování života, dle písm. f) zapojení se do sociálních aktivit odpovídajících věku a dle písm. h) vaření, ohřívání jednoduchého jídla. Zákonná zástupkyně žalobce pak uvedla, že již při porovnání obou posudků je zřejmé, že v posudku do 31.12.2011 byla žalobci uznána také hygiena a v posudku od 1.1.2012 není uvedena základní životní potřeba tělesná hygiena. Vzhledem ke zdravotnímu stavu žalobce, tento však není schopen zvládat následující úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti (vyhl. č. 505/2006 Sb., příloha 1 – ve znění platném do 31.12.2011), viz výše v žalobě. Podle nových kritérií od 1.1.2012 není schopen žalobce zcela bez pomoci jiné fyzické osoby zvládat základní životní potřeby (vyhl.č. 505/2006 Sb., příloha 1, ve znění platném od 1.1.2012), a to stravování, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví a osobní aktivity.

Z uvedených skutečností dle zákonné zástupkyně vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a proto navrhovala, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 3.5.2012 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl:

MěÚ Valašské Klobouky zahájil z moci úřední dne 3.11.2011 správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči pro oprávněnou osobu žalobce. Důvodem byl konec platnosti lékařského posudku ke dne 30.11.2011. MěÚ Valašské Klobouky provedl sociální šetření v přirozeném prostředí klienta. LPS OSSZ ve Zlíně vydala dne 19.11.2011 posudek o zdravotním stavu, kde v posudkovém závěru uvádí, že žalobce není osobou, které je z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu závislá na pomoci jiné fyzické osoby, podle ust. § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, neboť potřebuje každodenní pomoc při dvou úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Ministerstvo práce a sociálních věcí pak ve věci rozhodovalo na základě včas podaného odvolání zákonné zástupkyně žalobce. Po obdržení spisové dokumentace si vyžádal žalovaný posouzení zdravotního stavu žalobce od PK MPSV ČR, detašované pracoviště v Brně, a to od listopadu 2011 až do data aktuálního jednání komise. Zdravotní stav byl posuzován při jednání dne 29.3.2012. Posudková komise na základě podkladové a zdravotní dokumentace dospěla k závěru, že žalobce není osobou, která se podle § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Vzhledem ke svému zdravotnímu stavu posuzovaný potřebuje každodenní pomoc nebo dohled pouze při dvou úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, a to podávání a porcování stravy a výkon fyziologické potřeby včetně hygieny. Posudková komise při hodnocení od 1.1.2012 do data jejího jednání použila pro hodnocení nový právní předpis, tj. novelu zákona o sociálních službách v návaznosti na zákon

č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon o sociálních službách, včetně novelizované vyhlášky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Posudková komise tak dospěla k závěru, že žalobce není z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pro účely příspěvku na péči závislý na pomoci jiné fyzické osoby, neboť není neschopen zvládat alespoň tři základní životní potřeby (byly uznány pouze dvě základní potřeby, a to stravování a výkon fyziologické potřeby). Zákonné zástupkyni žalobce byla poskytnuta možnost dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu se s tímto posudkem a podklady pro vydání rozhodnutí seznámit, když této možnosti využil.

Žalovaný uvedl, že MěÚ Valašské Klobouky rozhodoval na základě posudku vydaného LPS OSSZ dne 19.12.2011. Žalovaná projednala odvolání žalobce, prozkoumala napadené rozhodnutí a vydala rozhodnutí na základě posudku posudkové komise, které jsou pro řízení ve věci příspěvku na péči závazné. Posudky byly vypracovány komisí v řádném složení, posudková komise dle svého sdělení měla dostatek podkladů pro posuzování a vyjádření se také k námitkám uvedeným v odvolání. Uvedla, že námitky potřeby pomoci jsou subjektivní interpretací. Dle vyhlášky je třeba hodnotit, zda je třeba posuzovaný úkon provádět a zda by ho posuzovaná osoba zvládla při svém dokumentovaném zdravotním stavu, nikoliv jen konstatování, že úkon posuzovaný neprovádí. Posudková komise uvedla, že i úkon pomoci při výkonu fyziologické potřeby byl uznán, přestože přes dosažený věk a biopsychosociální zralost posuzovaného by tento úkon mohl zvládat. S ohledem na shora uvedené pak žalovaná navrhovala, aby soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Krajský soud v Brně zjistil z připojeného správního spisu, že žalovaný při svém rozhodování vyšel ze závěru posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, který byl vypracován dne 29.3.2012. Z tohoto posudku, který je ve správním spise založen a soud ho měl k dispozici, bylo zjištěno, že žalovaný měl k dispozici celý spis OSSZ včetně řady lékařských zpráv a protokolů o jednání. Dále pak posudky PK MPSV ČR, pracoviště v Brně z 19.5.2009 a 16.6.2009, dále pak vyšla ze zprávy praktické lékařky žalobce, nálezu z chirurgie Brno z 4.7.2009 a nálezu z chirurgické kliniky Fakultní Dětské nemocnice Brno, MUDr. T. z 15.3.2012. Posudková komise citovala ze všech těchto tří lékařských nálezů a uvedla, že pokud jde o žalobce, jedná se u něho o Hisprungovu nemoc, stav po resekci tlustého střeva v roce 1997 a hemikolektomii s kolonoanoanastomózou v roce 2007. Posudková komise pak měla k dispozici také sociální šetření, které bylo provedeno Městským úřadem Valašské Klobouky, odborem sociálních věcí dne 9.11.2011, z něhož vyplynulo, že posuzovaný je šikovný, po stránce fyzické nemá žádný problém ani omezení, dietní stravu připravuje matka. Posuzovaný chodí na obědy domů, kromě speciální stravy matka každý den navečer dává klystýr (vlažnou vodou s olivovým olejem), sám se nevyprázdňuje, sám si konečník dilatuje. Když sní více jídla, pak si sám řekne, že chce ještě jeden klystýr. Posuzovaný je náchylný na časté angíny a rýmy, kupují mu v rodině vitamíny a biopron. Posuzovaný chodí ze školy domů po 15 hodině. Sám jezdí autobusem do základní školy, chodí do 9. třídy, pak by chtěl na SOU na zedníka. Omezení v pohybu žádné nemá, jezdí rád na kole a hraje fotbal. V domácnosti se snaží pomáhat s úklidem, nádobím nebo otci pomáhá kolem domu a v dílně.

V posudkovém hodnocení uvedeného posudku uvedeno, že se jedná o 15-ti letého posuzovaného s vrozenou vývojovou vadou tlustého střeva – Hisprungovou chorobou – po operačním řešení naposledy před 5-ti lety, bez smyslového nebo duševního postižení,

s fyziologickým interním nálezem i nálezem na nosném a pohybovém ústrojí, bez paretického postižení, s přiměřeným stavem výživy, bez poruchy orientace a slovní i písemné komunikace, který je mobilní bez opory a pomůcek. V popředí subjektivních obtíží i objektivního nálezu je obstipace, kterou řeší každodenní aplikací rektálních nálevů, dilatací svěrače a dodržováním racionálních dietních opatření. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezuje částečně fyzické schopnosti a má vliv na péči o vlastní osobu a soběstačnosti.

V posudku uvedeno, že posudková komise po prostudování podkladové dokumentace dospěla k závěru, že posuzovaný z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá nebo zvládá s pomocí či dohledem 2 úkony péče o vlastní osobu, které jsou uvedeny v příložené tabulce, v úkonech soběstačnosti je již vzhledem k biopsychosociální zralosti nezávislý. Výsledek posouzení je ve shodě s prvoinstančním posouzením a není v přímém rozporu ani se slovním hodnocením sociálního šetření MěÚ. K námitkám uvedeným v odvolání posudková komise uvedla, že se jedná o subjektivní interpretaci potřeby pomoci při posuzovaných úkonech. Dle vyhlášky je třeba hodnotit, zda je třeba posuzovaný úkon provádět a zda by ho posuzovaná osoba při dokumentovaném zdravotním stavu zvládla, nikoliv jen skutečnost, že ho samostatně neprovádí. Navíc posudková komise i prvoinstanční lékařka vstřícně uznaly pomoc při výkonu fyziologické potřeby a pomoc při výběru dietních potravin i přes dosažený věk a biopsychosociální zralost posuzovaného. V závěru uvedeno, že posuzované dítě potřebovalo do 31.12.2011 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při dvou úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, z toho důvodu se nepovažovalo dle § 8 zák.č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, za osobu závislou. Od 1.1.2012 posuzované dítě podle nových právních předpisů z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá nebo zvládá s pomocí či dohledem základní životní potřeby, a to stravování a výkon fyziologické potřeby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu po 1.1.2012 posuzované dítě vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby ve dvou základních životních potřebách a z toho důvodu se na považuje podle § 8 zákona č. 366/2011 Sb., o sociálních službách za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Nejde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Od zahájení řízení do 31.12.2011 nešlo o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 206/2009 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není neschopna zvládat alespoň tři základní životní potřeby a nevyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. Od zahájení řízení do 31.12.2011 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřebovala jako osoba do 18 let věku každodenní pomoc nebo dohled při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Žaloba není důvodná.

Podle § 8 písm. a) zákona č. 110/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném do 31.12.2011 osoba se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, ve stupni I. (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 4 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Podle § 8 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona ve znění účinném od 1.1.2012 osoba se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, a to osoba do 18-ti let ve stupni I. (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby.

Podle § 9 odst. 1 uvedeného zákona ve znění platném po 1.1.2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost

Podle odst. 2 § 9 schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odst. 1 písm. h) se hodnotí ve vztahu ke konkrétnímu zdravotnímu postižení a režimu stanovenému ošetřujícím lékařem.

Podle odst. 3 § 9 schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odst. 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18 let věku.

Podle odst. 4 § 9 při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývala z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 5 § 9 pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodů nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní

potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle odst. 6 § 9 bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsoby její hodnocení stanoví prováděcí předpis.

Podle § 10 uvedeného zákona s účinností od 1.1.2012 u osoby do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.

Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Skutkové a právní zhodnocení věci krajským soudem.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba žalobce důvodná není. Vyšel přitom z připojeného správního spisu a má za to, že prvostupňový správní orgán i žalovaný vyšly z náležitě zjištěných skutkových okolností, neboť byly k dispozici veškeré zásadní zprávy o zdravotním stavu žalobce, městským úřadem bylo provedeno v přirozeném prostředí žalobce sociální šetření, žalovaný pak navíc nechal znovu hodnotit zdravotní stav a z něho vyplývající omezení Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Posudek, který byl posudkovou komisí vypracován, krajský soud pokládá za posudek objektivní, posudek, který se vypořádal s omezujícím zdravotním postižením žalobce a přesně v souladu se zákonem č. 108/2006 Sb., v platném znění zjistil a náležitě zdůvodnil, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu do data 31.12.2011 potřeboval pomoc při dvou úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti a od 1.1.2012 (došlo ke změně zákona) nezvládal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebo zvládal pouze s pomocí či dohledem základní životní potřeby, a to stravování a výkon fyziologické potřeby, tedy 2 základní životní potřeby.

Krajský soud v Brně se ztotožňuje s tím, jak byl popisován zdravotní stav žalobce. Pokud jeho zákonná zástupkyně namítala, že se jedná u žalobce o vícero úkonů, které nezvládá nebo zvládá jen s dopomocí, i krajský soud je toho názoru, že se jedná o její subjektivní interpretaci potřeby pomoci při posuzovaných úkonech, nikoliv o skutečnost, že když tyto úkony žalobce samostatně neprovádí, že by je nebyl schopen zvládat, a to s ohledem na biopsychosociální zralost posuzovaného, neboť v době, kdy byl posuzován, se jednalo o chlapce, který se do běžného života zapojuje, chlapce, který v době posuzování byl již žákem základní školy, ve věku, kdy končil povinou školní docházku.

Krajský soud v Brně má pak za to, že žalovaný se se zjištěnými skutečnostmi řádně, v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal v rozhodnutí.

Soud tedy uzavírá, že dospěl k závěru, že žalovaný rozhodl na základě náležitě zjištěného skutkového stavu věci, když všechny potřebné důkazy byly provedeny a zhodnoceny a že postupoval také v souladu s platnými právními předpisy. Žaloba není tedy důvodná a jako takovou ji soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, navíc mu žádné náklady nevznikly, pokud jde o žalovaného, ten sice ve věci úspěch měl, žádné náklady kromě běžné úřední činnosti mu však nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. března 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně